

संस्कृतप्रभातम्

सम्पादकियम्

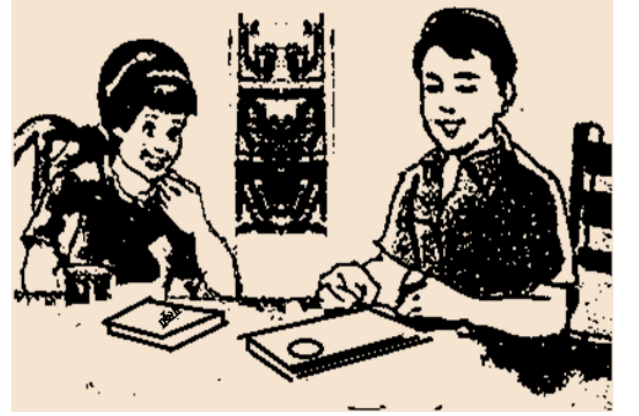
साम्प्रतकाले सर्वे जनाः शान्तिं इच्छन्ति परन्तु केन उपायेन तां प्राप्तं करणीया इति कोऽपि न जानाति । बहवः उपायाः सन्ति परन्तु कलियुगे कः उपायः इति न्यूनाः जनाः जानन्ति । ते के? ते वैष्णवाः अन्यजनाः शान्त्यर्थं सुखार्थं च विविधाः उपायान् उक्त्वा जनान् भ्रमयन्ति । ते वदन्ति लङ्घनं कुर्वन्तु, यज्ञं कुर्वन्तु, दानं कुर्वन्तु, ध्यानं कुर्वन्तु इति । किन्तु एते उपायाः कलियुगे समर्पकाः न सन्ति । भागवतम् १२.३.५२ वदति- कृते यद् ध्यायतो विष्णुं त्रेतायां यजतो मखैः । द्वापारे परिचर्यायां कलौ तद् हरिकीर्तनात् ॥ एतस्मिन् श्लोके विविधेषु युगेषु भगवद्भक्ती कथं करणीया इति ज्ञानं अस्ति । सत्ययुगे श्रीहरेः ध्यानं । द्वापारयुगे श्रीविग्रहस्य अर्चना । त्रेतायुगे विशालाः यज्ञाः । कलियुगे तु श्रीहरिनामस्य संकीर्तनं एव । विष्णुपुराणम् ६.२.१७ पद्मपुराणम् उत्तरखण्ड ७२.२५ बृहन्नारदीयपुराणम् ३८.६७ च एकः श्लोकः वदन्ति - ध्यायन् कृते यजन यज्ञैस्त्रेतायां द्वापारेऽर्चनेन । यदाप्नोति तदाप्नोति कलौ संकीर्त्यं केशवं ॥ अत्र अपि स्पष्टम् अस्ति । केशवस्य कीर्तनं । केशवः अर्थात् कृष्णः । कृष्णः अपि स्वयं वदति - नाहं तिष्ठामि वैकुण्ठे योगिनां हृदयेषु वा । तत्र तिष्ठामि नारद यत्र गायन्ति मद्भक्ताः ॥ नारदमुनि बृहन्नारदीयपुराणे ३८.१२६ उक्तवान् - हरेर्नाम हरेर्नाम हरेर्नामैव केवलम् । कलौ नास्त्येव नास्त्येव नास्त्येव गतिरन्यथा ॥ अर्थात् हरिनाम विना कोऽपि उपायः नास्ति । भगवद्गीतायाम् अपि श्रीकृष्णः उक्तवान् “ सततं कीर्तयन्तो माम् ” । श्रीपाद शंकराचार्य उक्तवान् “ भज गोविन्दं भज गोविन्दं गोविन्दं भज मूढमते ” । कलिसन्तरणोपनिषदे ब्रह्मा-नारद संवाद अस्ति । तत्र नारदमुनि ब्रह्मा कलियुगस्य कल्मषहान्यर्थं पृच्छति । ब्रह्मा तत्र एषः मन्त्र वदति “ हरे कृष्ण हरे कृष्ण कृष्ण हरे हरे । हरे राम हरे राम राम राम हरे हरे ॥ अतः इस्कॉनसंस्थायाः मन्दिरेषु जनकल्याणार्थं विश्वशान्तये च एतस्य मन्त्रस्य जपः कीर्तनं च नित्यं चलति । प्रतिवर्षं सप्टेम्बर मासे विश्व हरिनामोत्सव अस्ति । एषः उत्सवः दसदिनानि चलति । एतस्मिन् उत्सवे हरिनामस्य जपः कीर्तनं च अखण्डं चलति । एतस्मिन् वर्षे सप्टेम्बर मासे पञ्चतः पञ्चदशपर्यन्तं विश्व हरिनामोत्सव आसीत् । बहवः नूतनाः जनाः मन्दिरम् आगतवन्तः हरिनाम श्रुत्वा सु खस्य शान्तेः च अनुभव कृतवन्तः । अतः विश्वशान्तिं प्राप्त्यर्थं हरिनाम एव उपायः इति सत्यम् ।

सुभाषितम्

सर्पः क्रूरः खलः क्रूरः सर्पात् क्रूरतरः खलः । सर्पः शाम्यति मन्त्रैश्च दुर्जनः केन शाम्यति ॥ अनुवाद - सर्पः दुर्जनः च क्रूरः । किन्तु एतयोः दुर्जनः अधिकः क्रूरः । सर्पः मन्त्रैः शान्तं भवति किन्तु दुर्जनः केनोऽपि उपायेन न ॥

प्रार्थना

नामसङ्कीर्तनं यस्य सर्वपाप प्रणाशनम् ।
प्रणामो दुःखशमनस्तं नमामि हरिं परम् ॥
अनुवाद - यस्य नाम्नां सङ्कीर्तनं सर्वदा सर्वाणि पापानि नष्टं करोति, यस्य चरणौ वन्दनं सर्वेषां दुःखानां शमनं करोति तं भगवन्तं श्रीहरिं अहं नमामि ।

सम्भाषणम्

लतिका - चित्रक ! भवान् प्रातः कदा उत्तिष्ठति?
चित्रकः - लतिके ! अहं प्रातः पञ्चवादने उत्तिष्ठामि ।
लतिका - प्रातः भ्रमणाय कदा गच्छति ?
चित्रकः - प्रातः भ्रमणाय षडवादने गच्छामि ।
लतिका - विद्यालयं कदा गच्छति ?
चित्रकः - विद्यालयं सप्तवादने गच्छामि ।
लतिका - भवतः विद्यालये ग्रन्थालयम् अस्ति वा?
चित्रकः - आम! मम विद्यालये विशालं ग्रन्थालयम् अस्ति ।
लतिका - आम! अहं भवतः विद्यालयं गत्वा ग्रन्थालयम् द्रष्टुम् इच्छामि ।
चित्रकः - कृपया आगच्छतु । स्वागतम् !

चिन्तनीयम्

-- कः पञ्जरमध्यास्ते -- कः परुषनिस्वनः ।
--कः प्रतिष्ठा जीवानां -- कः पाठोऽक्षरच्युतः ॥

अखण्डविश्वासः

महाभारतयुद्धम् आरब्धम् आसीत् । भीष्मः कौरवाणां सेनापतिः भूत्वा अष्ट दिवसान् यावत् भयङ्करं युद्धं कृतवान् । पाण्डवाः तस्य पुरतः युद्धं कर्तुम् असमर्थाः चिन्तामग्नाः आसन् । तथापि भीष्मः पाण्डवेषु एकमपि न मारितवान् इति मत्वा दुर्योधनः खिन्नः आसीत् । अतः सः भीष्मं दृष्ट्वा अवदत् - “भोः पितामह ! मदपेक्षया पाण्डवाः एव भवतः प्रियाः । अतः भवान् युद्धेऽपि तैः सह क्रीडति । न कमपि मारयति” इति । एतत् श्रुत्वा भीष्मः दुःखितः जात । झटिति सः प्रतिज्ञां कृतवान् यत् “श्वः युद्धं कृत्वा अहम् अर्जुनं मारयिष्यामि । अथवा तेन पराजितः वा भविष्यामि” इति । भीष्मस्य प्रतिज्ञा सर्वैः ज्ञाता । तां श्रुत्वा पाण्डवपक्षे सर्वेऽपि वीराः चिन्तिताः अभवन् । श्रीकृष्णः अपि चिन्तावशात् रात्रौ निद्रां न प्राप्तवान् । “भीष्मप्रतिज्ञां ज्ञात्वा अर्जुनः तु नितरां चिन्तितः स्यात्” इति चिन्तयित्वा सः तस्य सान्त्वनं कर्तुम् अर्जुनस्य सेनाशिविरं गतवान् । परन्तु श्रीकृष्णस्य महत् आश्चर्यं सञ्जातम् । यतः यदा सः गत्वा दृष्टवान् तदा तत्र अर्जुनः गाढनिद्रायां मग्नः आसीत् । सः अर्जुनम् उत्थाप्य पृष्ठवान् - “भोः पार्थ ! किं भवान् भीष्मस्य प्रतिज्ञां न श्रुतवान्?” इति । “श्रुतवान्” इति उक्तवान् अर्जुनः । “तर्हि तां श्रुत्वापि कथं भवान् चिन्तितः नास्ति ? मृत्युभयात् उद्विग्नः नास्ति ?” इति श्रीकृष्ण पृष्ठवान् । अर्जुनः किञ्चित् हसित्वा शान्तस्वरेण उक्तवान् “भगवन् ! अहं सम्यक् जानामि यत् यः मम योगक्षेमस्य चिन्तां करोति सः जागरणं कुर्वन् अस्ति इति । एवं सति अहं किमर्थं चिन्तां कृत्वा दुःखितः भवामि ? स्वस्य भक्तस्य भीष्मप्रतिज्ञायाः रक्षणभारः भगवतः भवतः एव । मम का चिन्ता तत्र? अतः एव अहं निश्चिन्ततया निद्रां

कृतवान् अस्मि” इति । सत्यं खलु ! अर्जुनस्य एतादृशं दृढं विश्वासं मत्वा एव श्रीकृष्णः पार्थसारथिः अभवत् !

विनोदः

मायावादी - (चिन्तयित्वा) मम प्रचारः करणीयः अहं भित्त्यां लिखामि “सोऽहम्” ।
 भक्तः - (दृष्ट्वा) मम अपि प्रचार करणीयः अहं अग्रे “दा” लिखामि । “दासोऽहम्” भविष्यति ।
 मायावादी - (दृष्ट्वा) मम पदे कः परिवर्तनं कृतवान्? अहं अग्रे “स” लिखामि । “सदासोऽहम्” भविष्यति ।
 भक्तः - (दृष्ट्वा) उत्तमं । अहं अग्रे “दा” लिखामि । “दासदासोऽहम्” इति सम्यक् भविष्यति ।

दा स दा सोऽहम्

५ पदरञ्जन्याः उत्तरम्					
१का	य		२म	३श	४क
५न	कु	ल		६श	७रः
न		७गो	८द	कः	
	१०क	म	र		११चि
१२व	ल	य	म्		१३धु
१३सा	य	म्		१४हा	१५रः

पदरञ्जनी ६					
१			२		३
४					
५					
				६	
	७			८	९
१०				११	

दिगंतसम शब्द - १. एषा हरितिका अङ्गुलि सदृशा ।
 ४. त्रिणि वर्षस्य । ५. अश्वान् बहु रोचते । ७. वा, अथवा । ८. अन्यत्र, दूरः । १०. कामुकः ।
 ११. अङ्कगणनापृच्छा शब्द ।
 ऊर्ध्व शब्द - १. चौर । २. हरितपर्णस्य व्यञ्जनम् ३. कृपण, तुच्छ । ६. गृहे प्रकाशं ददाति सः ७. मृत्यूदेवता । ८. दान, कृपा ।

